

по онова врѣме елинисти — добъръ познавачъ на грѣцкия езикъ и неговъ подържникъ. Училището въ Карлово, благодарение на Райна Поповича, се про-
чуло и привличало ученици изъ околнитѣ градове. Ученици на Райна Поповича въ Карлово и съученици на Ст. Д. Увалиева сж били: Гавраилъ Кръстьовичъ, Г. С. Раковски, Ботьо Петковъ, бащата на Ботева, Ив. Богоровъ, Евлогий и Христо Георгиеви и пр. пр., които станаха въ бждаще видни български дѣйци. Слѣдъ като свършилъ учението си въ Карловското училище, Увалиевъ се завърналъ при родителитѣ си въ Калоферъ, отдѣто билъ изпратенъ, заедно съ други младежи отъ Калоферъ въ Цариградъ, за да се прѣддае на търговско поприще. Въ Цариградъ Увалиевъ съумѣлъ, благодарение на своя умъ, на своитѣ познания, на своя тактиченъ разсѣдкъ, да спечели симпатията на българскитѣ търговци и да напрѣдне до значителна степенъ; но той се е пол-
зувалъ и съ вниманието изобщо на търговския свѣтъ въ столицата на Отоманската империя. Особно до-
бро положение достигналъ Увалиевъ слѣдъ Кримската война, около 1858—1860 год. И като съзнателенъ българинъ, той почва да взема дѣятелно участие въ българското просвѣтително дѣло и въ черковния въ-
просъ. „Рѣшителенъ и неустрашимъ български ро-
долубецъ, той по онова врѣме, споредъ силитѣ си се надпрѣварвалъ съ най-щедритѣ български пожер-
тователи въ Цариградъ да помага за пълното прѣ-
успѣване на всички наши общонародни прѣдначина-
ния: подържане прѣмитѣ дѣйци и борци по черков-
ния въпросъ, подържане новозараждающата се наша
книжнина“.

Обаче, не слѣдъ дълго врѣме, около 1864—65 година, Увалиевъ изгубва въ своитѣ търговски прѣд-
приятія не само цѣлия си имотъ, но и задлъжнява
значителни суми. Безъ да отпадне духомъ, той
се залавя на нова смѣтка за работа и, благода-
рение на честенъ трудъ и залѣгане, сполучилъ въ